

HAJÓBEMUTATÓ

Magyar legénység a Wild Joe fedélzetén

Ha valaki nyomon követi az offshore, azaz nyílt tengeri vitorlázás legrangosabb versenyeit, annak ismerősen csenghet a Wild Joe elnevezés – de bizonyára mindenki felkapja a fejét a Wild Oats név hallatán. Igen, igen a Wild Oats XI. négyszer hódította már el a neves Sydney-Hobart trófeát. S hogy mi az összefüggés a két hajó között? Elsősorban a tulajdonos, az ausztrál bormágnás Bob Oatley személye, aki évek óta elkötelezett híve az offshore versenyzésnek, s aki évről évre milliókat költ szenvedélyére. A Wild Joe korábban ugyanis a Wild Oats IX. nevet viselte, s a névváltoztatásra akkor került sor, amikor Oatley lecserélte a 2002-ben épült 60 lábás vitorlását nagyobbra, a 66 lábás Wild Oats X-re. Azóta már megépült az a 100 lábás maxi is – a sorban tizenegyedszer Wild Oats névre keresztelt vitorlás –, melynek a nevét számtalanszor hallhattuk már a legnagyobb regatták győzteseinek sorában. S hogy miért érdekes számunkra ez a Reichel/Pugh tervezésű hatvan lábás? Mert alakult egy magyar csapat Józsa Márton vezetésével, akik szeretnék a hazai vitorlássport számára eddig ismeretlen területet meghódítani, s utat nyitni az offshore, azaz nyílt tengeri és óceáni vitorlázás felé. Bár a hajó nem magyar felségjelzés alatt fog versenyezni, a csapat állandó tagjai azonban a hazai vitorlásélet jelentős képviselői közül kerülnek ki. Hadd említsünk meg pár nevet a várható csapattagok közül, persze a teljesség igénye nélkül: Józsa Marci mellett a hajón tevékenykedik majd Kelemen Tamás, Palatinusz Tibor, Németh Áron, Aklan András, Goszleth Marcell és D'Albini András is, akik korábban már versenyeztek együtt, többek között Marci Gyöngy névre hallgató Nautic típusú vitorlásával, melynek bajnokságát az elmúlt évben meg is nyerték, s akik közül többen rajthoz álltak már a Rolex Middle Sea Race versenyén is a Spirit of Pleasure fedélzetén. Ekkor született az elhatározás egy nagyobb, tengeri viszonyoknak megfelelő vitorlás megszerzésére. A Wild Joe, mely építések az első dönthető killel rendelkező jacht volt, ma is az egyik leggyorsabb hatvan lábás vitorlás saját kategóriájában, remek IRC számmal, melynek következtében az évek során számos győzelmet halmozott fel. Ma is ő tartja a Pittwater Coffs Harbour Race rekordját, ahol további négy IRC győzelmet is szerzett, két-

szer győzött a Sydney Gold Coast IRC versenyen, kétszer a Hamilton Island Race Weeken, valamint a leggyorsabb vitorlásnak bizonyult a Sydney-Moolooabah regattán is. Elsősorban a tengerentúli versenyeken mutatta meg, mire képes, s halmozott sikert sikerre inshore, offshore és hosszú óceáni túraversenyeken egyaránt. Az offshore, azaz nyílt vízi futamokon a hajót 9-10 fős legénység képes vezetni, míg az inshore, azaz part közeli versenyeken, mint például a Rolex Capri Sailing Week, vagy a Maxi Yacht Rolex Cup akár 16 főre is szükség lehet, hogy minden feladatot képes legyen a csapat zökkenőmentesen ellátni. Az idei évet természetesen a tanulásnak szentelik a fiúk, hiszen meg kell ismerni a hajót, a legénységnek össze kell szoknia, ki kell alakítani a posztokat, meg kell ismerni az ellenfeleket, a mezőnyt. S ha mindez összeállt, a WJ akkor is elsősorban saját kategóriájában, azaz IRC-ben szeretne helyállni, nem pedig az abszolút versenyben, ahol jóval nagyobb hajók, gyakran 90-100 lábás maxik, szupermaxik is szerepelnek. Marci, Keló, Áron és Pala december közepén kiutazott Ausztráliába, ahol nem csupán átvették és útrakész állapotra szerelték össze a vitorlást, de egy nemzetközi csapattal pár napos edzésen is részt vettek, melynek során felfedezhették a hajó csinját-bínját, gyakorolhatták a különféle manővereket, a vitorlacsereket menetét. A fiúk munkáját pár napig olyan profi offshore versenyzők segítették, akik nem csupán a hajót ismerték kiválóan, hanem neves versenyeken – mint például Volvo Ocean Race, Sydney Hobart és számos Rolex Trophy – értek már el korábban kiemelkedő eredményeket, így a közös vi-

torlázás sok új információhoz juttatta a mieinket. Az edzést követően a csapat részt vett a Royal Prince Alfred Yacht Club szerdai klubregattáján Pittwaterben, melyet heti rendszerességgel bonyolítanak le a kikötőben állomásozó vitorlások részére, s ami inkább egy közösségi esemény, mint komoly megmérettetés. A rendkívül jó hangulatú házi versenyen rajthoz állt – ezúttal 66 lábás vitorlásával – a cikk elején már említett Bob Oatley is, aki készségesen megmutatta fiainknak díjhalmozó maxiját is. Nem meglepő módon ezúttal is Oatley hajója bizonyult a leggyorsabbnak, s az ausztrál-magyar felállású Wild Joe a második helyet szerezte meg. A majd egy hónapos ausztrál túra végeztével a csapat hazaindult annak reményében, hogy pár nappal később a hajó is követi őket egy teherszállító hajó fedélzetén. Ám a hazaút nem bizonyult zökkenőmentesnek. A szállító cég hibájából adódó több mint kéthónapos késést követően, március 17-én azonban végre útnak indult a Wild Joe a Donaugracht nevű, 156,9 méter hosszú holland teherhajóval. Nem csupán Marciék várták már tükön üve a behajózást, hanem a WJ három versenytársa, az Alfa Romeo, az ICAP Leopard és a Ran is ugyanezen hajóval indult útnak, hogy Új-Zélandot érintve, a Panama-csatornán áthajózva, várhatóan április végére megérkezzen Európába, hogy a csapat tagjai megkezdhessék felkészülésüket a nagy álom megvalósítására, s csatlakozzanak az offshore versenyzés legrangosabb versenysorozatához, a Rolex Trophyhoz. A hajóról és a csapat elképzeléseiről bővebben a www.wildjoesailing.com oldalon olvashatók további információk.

E.B.